

dette Baneanlæg, ikke alene ville have store Fordele deraf, men at det trænge til Baneanlægget for at udvikle Alt det, hvormed hele deres økonomiske Velbære staaer og falder. Naar denne Befolkning har været villig til at bringe saa store Offre for Baneanlæg, som den jo vitterlig har været, er det, fordi den føler og forstaar og kan regne ud, at selve de Offre ikke ere bragte paa nogen økonomisk Maade, men at dens Fordele paa andre Punkter fuldt ud ville opveie disse Udgifter, og det er jo let at indse, at en Befolkning, der boer saa fjernt fra Baner, saa at sige uden al Forbindelse, derved har et dagligt Tab, og daglig er generet i den Grad af Afstandene og Forbindelsesforholdene, at det er et langt større Tab for dem end det, de ere villige til yde for at faae et Baneanlæg. Den Udvikling, de Paagældende ville naae allerede ved det paatænkte Baneanlæg, mener jeg er saa stor, at den fuldt ud opveier det direkte Tab, som de bestaaende Statsbaneanlæg, muliggjorde ville have ved dette Anlæg. Naar den ærede Minister omtalte, at den nævnte Bane ikke kunde bære sin Drift, er det Noget som jeg, ligesaa lidt som den ærede Ordfører, kan modbevise. Men jeg tvivler naturligvis ikke om, at der vil frembringes Produkter og blive saa megen Trafik, at Baneforænklingen dog nok vil komme til at stille sig noget gunstigere end den ærede Minister antager. Naar den ærede Minister endvidere udtalte, at de nordligere Egne f. Ex. ved Hølstebro vare særdeles godt forsynede med Baner, og at der saaledes ikke var nogen Grund til at være stemt for dette Baneforslag, vil jeg dog tillade mig at bemærke dertil, at denne rigelige Forsyning jo er for Tintet at regne i Sammenligning med de østlige Dele af Sjælland eller Derne, for der ligger jo det ene lille Baneanlæg tættere paa sit Naboanlæg, end de gjøre ved Hølstebro, ja end de vilde komme til at gjøre endogsaa efter det her foreliggende Forslag. Jeg finder det ganske naturligt, at naar vi overhovedet skulle ind paa en Banes Bygning her, vil Udgangspunktet Nord fra ganske naturligt være Hølstebro over Herning ned efter Veile, og det uhyre store firkantede Stykke, der er uden Bane — det Stykke, der ligger mellem Viborg og helt ud til Besterhavet, saa at sige helt ud til Ringkøbing Fjord — skjæres netop gjennem sin Bredde, sin Midterdel af Banestykket Hølstebro—Herning, og der bliver desværre alifor store Strækninger, navnlig Øst for denne Linie, som endda ikke have den Forbindelse, de ogsaa der kunne have Krav paa. Altsaa, jeg kan ikke indrømme,

at Egnen der paa noget Punkt — altsaa heller ikke for Hølstebros Vedkommende — skulde være i den Grad godt forsynet, at der ikke skulde være Trang til videre Udvikling og netop til den Udvikling, som her er foreslaaet. Det er vistnok heller ikke rigtigt, at denne Bane er en Tværbane i den Forstand, i hvilken vi ellers tale om Tværbaner. Den er ligesaa meget en Længdebane; jeg vil just ikke sige, at den løber parallelt mellem de nu bestaaende Længdebaner; jeg indrømmer, at den peger mod Øst. Men tænke vi os, at der en Gang i Tiden fra Give kommer en Bane, muligvis med en lille Bue mod Vest, ned til Bramminge, vil den Bane fremtræde meget mere som en Længde- end som en Tværbane, og den vil fuldstændig alle de Krav, man tilfældigvis kan stille til en Bane i denne Del af Sjælland. Jeg skal ikke komme ind paa den høitærede Ministers Udtalelser om disse Byrder, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har omtalt, og med Hensyn til hvilke han har vist, at selv i de Kommuner, som have tegnet de største Bidrag til Banen, vil denne Byrde dog vist ikke være uoverkommelig, naar vi tage Hensyn til de uhyre Fordele, de opnåa ved en lettere Forbindelse med Omverdenen. Thi det Tab, de have ved at bo isolerede, navnlig nu til Dags, er vistnok langt større end den Byrde, de vilde paatage dem ved at yde deres Bidrag til Baneanlægget. Jeg har kun sagt disse Ord for yderligere at anbefale Forslaget og for om muligt at Anlægget ikke skulde staa fuldt saa affrækkende for det høie Things Medlemmer, som den ærede Ministers Udtalelser maaftede ellers kunne have givet Anledning til.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. Nielsen): Jeg har bedt om Ordet for at gjøre en kort berigtigende Bemærkning i Anledning af, hvad jeg for sagde. For Resten ville vel de Fleste have opfattet, hvad jeg mente. Jeg udtalte vistnok, at det vilde blive 1 Kr. pr. Td. Hartkorn, men jeg mente naturligvis 10 Kr. pr. Td. Hartkorn.

Nielsen-Grøn: Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem fra Hølstebro (H. S. Hansen) forvarede sin Bane, det er jo berettiget; men jeg kan rigtignok ikke forstaa, at det ærede Medlem fra Herning, som ellers er meget klog, det skal jeg indrømme, gaar hen og gjør Noget Saadant som ja, jeg vil ikke sige som de Kloge Høns; Enhver, der vil se paa Kortet, vil dog se, at den Strækning, som man kunde tænke sig fra Give til Viborg, er den, som kommer til at gjøre størst Nytte. Den anden Del